

A bálnának nincs centruma

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 32. szám, 2017. augusztus 11.

Zilahi Anna: A bálna nem motívum. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 56 oldal, 1891 Ft

A versekben sokszor megjelenő nyílt víz, úszás, menekülés és bálna ellenére a szövegeknek nincsen kifejezett centruma, ahogy azt sem állíthatjuk, hogy a kötetben minden a bálna körül forog, a verseknek közegük van. A *Köd* című versben a köd olyan teret jelöl ki, ahonnan nem lehet kilátni, amely csak félig érzékelhető, de amely mégis megköt: „...nekünk a köd / nem megengedett, nem kiút, és egyébként is / hová ki, még a miből is be kell vallani.” (...) „...akárha köp vagy ásít, mégsem / jut el önmagáig ez a kicsapódó vízgőz.” Ez a tér tehát egy nem-reflexív közeget jelöl ki, amelyet nem látunk addig, amíg benne vagyunk. A *bálna nem motívum* című versben is találunk hasonló teret, méghozzá a bálna testében: „Itt élünk, nincs missziótudatunk, / de ha van is, akkor is itt élünk. (...) Belesimulva egy külső struktúrába az ellenállás / nélküli kiszögellésen...”